

”Și au ajuns cu corabia în ținutul Gerghesenilor, care este în fața Galileii. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: **Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui.** Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, **era mânat de demon, în pustie.** Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci **demoni mulți intraseră în el.** Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit. **Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat.** Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și **au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat.** Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatului. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gerghesenilor să plece de la ei, **căci erau cuprinși de frică mare.** Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând: **Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu.** Și a nlecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.”
(Luca 8. 26-39)

Orice boală, văzută mai adânc, nu e de la om, și, mai adânc, nu e de la Dumnezeu. Ci, hotărât, de la cel rău. Cum a întâmpinat Iisus atunci – cum întâmpină și astăzi – o asemenea cădere tragică a omului? Dacă noi am gândi și ne-am cerceta în adânc, am simți și am recunoaște că, **într-un anume fel, fiecare este atins, puțin sau mai mult, de lucrarea celui rău,** căci păcatul prin cel rău a intrat în lume. Originea răului nu e în om, ci în îngerul căzut. (...)

Să nu uităm, să luăm aminte – mai ales cei care sunt ispitiți să nu creadă – căci el, demonul, care crede, îndeamnă pe oameni să nu creadă. Aceasta e una din cele mai grave ispite ale demonului. Atât de clară, de limpede pare credința lui, încât îi spune Mântuitorului **“cu glas mare, căzând înaintea Lui: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui!”**... Iubiților, ce înseamnă acest chin? și ce înseamnă **chinul lui Dumnezeu pentru orice suflet, pentru orice om?** Ne dă aici un talc adanc Sfântul Isaac Sirul, care spune: **“Iar eu zic că cei chinuiți în gheena vor fi biciuiți de biciul iubirii”.**

Acesta este unul dintre cele mai adânci adevăruri pe care trebuie să le gândim; și să ne împărtășim din el. Pentru că, **împărtășindu-ne din iubire, ne împărtășim din veșnicia lui Dumnezeu.** Același Părinte, Isaac Sirul, spune: **“Cel ce se hrănește cu iubirea se hrănește cu viața veșnică a lui Dumnezeu”.** Simți, în iubire, totdeauna, luminând în tine veșnicia, puterea vieții de veci. Altfel, cum au spus și Isaac Sirul și alți Părinți, sârmanul om (și nefericitul demon) nu pot suporta iubirea. **Vai celui care nu poate suporta iubirea,** care simte **“cărbuni de foc aprinși în inima lui”**, cum spune Isaia proorocul! Sau: **“Iadul e durerea celor ce nu pot iubi”** (Dostoievski), și încă: **“Iadul este crima împotriva iubirii”** (Eugen Ionescu).

Aceasta e – atât de limpede – distincția între bine și rău; s-o știm și s-o mărturisim: atunci cunoști că te afli în bine și în adevăr, când orice gând, orice cuvânt, orice lucru al tău e închinat unui sens creator, binefăcător, de viața dăător (...)

Părintele Constantin Galeriu www.crestinortodox.ro

Multă demonizare există astăzi în lume. Diavolul seceră, deoarece **oamenii contemporani i-au dat multe drepturi** și primesc înfricoșătoare înrăuriri diavolești. Spunea cineva foarte bine: **“Oarecând diavolul se ocupa de oameni; acum nu se mai ocupă! I-a pus pe drumul lui și le spune: “Călătorie bună!” – și oamenii călătoresc”.** Este cumplit! Vedeti, diavoli în latura Gadarenilor au cerut voie de la Hristos ca să intre în porci; și asta pentru că porcii n-au dat prilej diavolului și el nu avea dreptul să intre în ei. **Hristos a îngăduit să intre, ca să fie pedepsiți israeliții,** deoarece li se interzisese să mănânce carne de porc (...)

Hristos a luat de la diavol dreptul de a face rău. Numai dacă omul îi dă dreptul, poate să facă rău. Când cineva nu are **legătura cu Tainele Bisericii, dă loc ispitei** și primește o înrăurire diavolească. Cum îi mai poate da cineva loc și în alt fel? Logica (gândul rationalist, care se opune cu trufie celui duhovnicesc), vorbirea împotriva, invidia, voia proprie, neascultarea, obrăznicia sunt însușirile diavolului.

Potrivit cu măsura în care omul are acestea, primește și influența din afară... însă atunci când sufletul se va curăți sălășluiește în om Sfântul Duh și se umple de har. În timp ce atunci când se va întina cu păcate de moarte, sălășluiește în el duhul cel necurat.

În epoca noastră, din păcate, oamenii nu vor să-și taie patimile lor, voia lor, nu primesc sfaturi. Pe lângă asta **vorbesc cu obrăznicie și alungă harul lui Dumnezeu.** Și după aceasta oriunde ar sta omul, nu poate spori deoarece primește înrăuriri diavolești. Este în afară de sine, pentru că din afară comandă diavolul. Nu este înlăuntrul în chip vădit – ferească Dumnezeu – dar și dinafară chiar îi poate comanda.

Omul, când este părăsit de har, se face mai rău ca diavolul. Pentru că unele lucruri diavolul nu le face, ci numai pune pe oameni să le facă. De pilda nu face crime, ci pune pe om să le facă. Așa se demonizează oamenii după aceea(...)

Cuviosul Paisie Aghioritul din

“Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan”

„Oare rareori aceste puteri demonice îți fac loc în inimile noastre? Permanent, în fiecare zi, în fiecare ceas pătrund în ele. Fiindcă este multă răutate în inimile noastre și mult dispreț pentru semeni. Este oare puțină mândrie în noi, cuvinte și simțuri întinate, care îi supără pe apropiații noștri? Oare sunt printre noi oameni care, după ce s-au rugat în biserică, se întorc acasă și încep să facă zile fripte apropiaților lor? „

Sfântul Luca al Crimeei

Mulțumim tuturor celor ce s-au implicat și continuă să se implice în acțiunea bisericii noastre de pregătire pentru sfințire. Dumnezeu să vă binecuvinteze și să vă dăruiască bucurie și mântuire.

Miercuri, 24 octombrie 2012, sunteți invitați să participați la Pelerinajul „Calea Sfinților”:

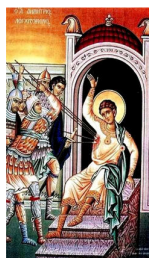
Ora 11.00:

1. Procesiunea cu racla moaștelor Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou va pleca de la *Catedrala Patriarhală* prin Bulevardul Regina Maria până la baza dealului *Colina Bucuriei*.
2. Procesiunea cu racla moaștelor Sfinților Împărați Constantin și Elena va pleca de la *Catedrala Mitropolitană „Sfântul Spiridon Nou”*, prin Străzile Șerban Vodă și Bibescu Vodă până la baza dealului *Colina Bucuriei*.

La baza dealului *Colina Bucuriei* cele două procesiuni se vor uni pentru momentul întâmpinării moaștelor **Sfântului Ierarh Nectarie din Eghina**, aduse de către IPS Părinte Mitropolit Efrem de Ydra, Eghina, Spetses și Kounoupitsa. Procesiunea, astfel formată, va continua **până la podiumul din curtea Catedralei Patriarhale**.

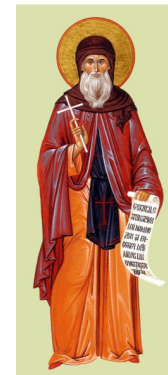
Ora 12.30:

Moaștele Sfântului Ierarh Nectarie din Eghina vor fi primite de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, după care vor fi așezate în baldachinul amenajat special.

26 octombrie - Sfântul și marele mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir (Dumitru) a trăit la Tesalonic (Salonic, în Grecia de azi) în vremea împăraților Dioclețian și Maximian (284-305). Provenea din una din cele mai nobile familii din Macedonia și era admirat de toți, mai ales pentru virtuțile sale, pentru înțelepciunea și bunătatea sa. Încă din tinerețe a devenit strateg și specialist în arta militară, așa încât în ciuda vârstei lui, a fost numit general al armatelor Tesaliei și proconsul al Greciei de către Maximian Galerius, Cezarul Greciei și al Macedoniei. Biruitor în războiul contra sciților, în drum spre Roma, Cezarul Galerius a aflat că Dimitrie era nu doar ucenic credincios al lui Hristos, dar și predica public credința creștină. Deci a poruncit împăratul să fie prins sfântul și să fie pus într-o temniță umedă din subsolul unei băi publice. Și laudându-se împăratul cu un om al lui ce-l chema Lie și îndemnând pe oamenii cetății să iasă să se lupte cu el, un oarecare tânăr creștin, pe nume Nestor, mergând la Sfântul Dimitrie în temniță, i-a zis: "Robule al lui Dumnezeu, vreau să mă lupt cu Lie. Roagă-te pentru mine". Iar sfântul însemnându-l la frunte cu semnul crucii, i-a zis: "Și pe Lie vei birui și pentru Hristos vei mărturisi". Deci luând Nestor îndrăzneală din cuvintele acestea, a mers de s-a luptat cu Lie și și-a pus semeția lui jos, omorându-l. Și fiindcă s-a aflat că Sfântul Dimitrie a îndemnat la aceasta pe Nestor, a trimis ostași și le-a poruncit să-l străpungă cu sulițele pe sfântul în temniță, pentru că a fost pricina morții lui Lie. Și făcându-se aceasta, îndată marele Dimitrie și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, făcând după moartea sa multe minuni și uimitoare tămăduiri. Apoi, din porunca împăratului s-a tăiat și capul lui Nestor

27 octombrie – Sf.Cuvios Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor s-a născut la începutul veacului al XIII-lea, într-o familie de țărani din satul Basarabov, în sudul Dunării. Într-o zi a călcat pe un cuib acoperit de ierburi și a strivit pușorii care se aflau în el. Profund mâhnit, s-a hotărât, spre pocăință, să lase desculț timp de trei ani, fie iarnă, fie vară, piciorul care strivise cuibul, faptă considerată de el a fi ca o crimă. Apoi s-a atasat unei comunități monastice, iar după ce a ucenicit cele ale ascultării, s-a retras în pădure unde și-a statornicit adăpostul într-o pesteră, aproape de râul Lom, nestiut de oameni. Cunoscând dinainte ziua morții sale, s-a intins între două lespezi de piatră și si-a dat în pace sufletul lui Dumnezeu. La patru veacuri după moartea Sfântului – trupul i-a fost descoperit în chip minunat în apele Lomului. Spre sfârșitul războiului ruso-turc (1774), armata rusă a ajuns în preajma satului Basarabov. Generalul Piotr Saltikov a poruncit ca moaștele Sf. Dimitrie să fie transportate în Rusia, spre a le pune la adăpost de o eventuală profanare de către turci. Un creștin evlavios, Hagi Dimitrie, care era prieten cu generalul, i-a cerut acestuia să lase românilor moaștele sfântului lor compatriot, spre mângâiere.

Programul săptămânii 21 octombrie 2012 – 27 octombrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 21 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor)
Duminică 21 octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză
Luni 22 octombrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri 24 octombrie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei
Joi 25 octombrie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.Dimitrie Izvorătorul de mir
Vineri 26 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf.Dimitrie Izvorătorul de mir)
Sâmbătă 27 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Cuv.Dimitrie cel Nou) și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 27 octombrie	18 - 19	- Vecernia Duminicii a 24-a după Rusalii
Duminică 28 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Învierea fiicei lui Iair)
Duminică 28 octombrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză